

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci

žalobce: **S. W.**, narozen dne xxx
bytem Xxx, Xxx ,
zastoupen Mgr. Martinem Zástěrou, advokátem
sídlem nám. Jířího z Poděbrad 1554/6, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Xxx, bytové družstvo**, IČO xxx
sídlem Xxx, xxx Xxx
zastoupen Mgr. Petrou Krtkovou, advokátkou
sídlem Kolínská 13, 130 00 Praha 3

o nahrazení projevu vůle,

takto:

- I.** Žaloba, aby soud uložil žalovanému povinnost umožnit žalobci užívání družstevního bytu číslo xxx v budově Xxx čp. xx, bytový dům, stavba stojí na pozemku parcelační číslo xxx v k.ú. Xxx, obec Praha na adrese Xxx, Xxx – Xxx, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, **se zamítá.**
- II.** Žaloba, aby soud nahradil prohlášení vůle žalovaného uzavřít nájemní smlouvu, jejíž podstatné náležitosti jsou:

- předmětem nájmu je byt číslo xxx v budově Xxx čp. xx, bytový dům, stavba stojí na pozemku parcelační čísloxxx v KÚ Xxx, obec Praha na adrese Xxx, xxx, Xxx
- pronajímatel je Xxx, bytové družstvo, IČO xxx, sídlem Xxx Xxx, xxx
- nájemcem je S. W., narozen dne xxx, trvale bytem xxx, xxx,
- nájem je sjednán na dobu neurčitou
- počátek nájmu je dnem právní moci rozsudku
- nájemné se stanovuje ve výši vyplývající z platných stanov pronajímatele, jakož i splatných a účinných rozhodnutí orgánů pronajímatele

se zamítá.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 20 328 Kč k rukám jeho zástupkyně Mgr. Petry Krtkové, advokátky, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou domáhá, aby soud nařídil žalovanému (dále také „družstvo“ či „BD“) uvolnit byt č. xxx na adrese Xxx, Praha a uzavřít s ním nájemní smlouvu na tento byt. Tvrdí, že je na základě darovací smlouvy členem družstva a s podílem v družstvu je spojeno užívací právo k výše zmíněnému bytu. V době uzavření darovací smlouvy s paní W. (převodkyní) mu nebylo známo (a ani paní W.), že v bytě žije s panem N. další osoba paní A. N., a tento fakt mu nikdo z družstva nesdělil, a to ani paní W. jako někdejší člence družstva, ani žalobci coby členu stávajícími. Žalobce měl zato, že pan L. N. žije v bytě sám, a proto ve smlouvě přistoupil na návrh žalovaného na to, že umožní pouze panu L. N. doživotně užívat byt náležející k členskému podílu žalobce. Z chování žalovaného žalobce dovozuje, že skutečnost, že pan N. byt neobývá sám, družstvo při uzavírání smlouvy úmyslně zatajilo (manželský svazek pana N.). Pan N. v roce 2017 zemřel, a proto žalobce družstvo vyzval, aby s ním byla uzavřena nájemní smlouva na předmětný byt, což však družstvo odmítá z důvodu, že byt není právně volný, když trvá nájemní právo ve prospěch vdovy po zemřelém panu N. A. N.. Svoje právo na uzavření nájemní smlouvy odvozuje od 727odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích (dále jen „z.o.k.“) a § 742 písm. a) z.o.k. Žalobce dále tvrdí, že vznik jeho užívacího práva je vázán na okamžik zániku nájmu pana N., které zaniklo okamžikem jeho smrti.
2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Tvrdí, že dům, v němž je byt č. x, koupil v roce 1997 a zakládajícími členy žalovaného se stali zejména nájemci bytů v domě. Jelikož ne všichni nájemci měli o členství v družstvu zájem, stali se členy družstva i další osoby, které ale nebyly nájemci bytu, a to bez práva byt užívat po dobu trvání nájemního práva určitého bytu nečlena družstva. R. W., se stala členkou družstva a převzala členský podíl odpovídající bytu č. x užívaný v té době L. N. za částku 154 000 Kč. Svůj členský podíl v družstvu pak R. W. darovala dne 7. 3. 2015 žalobci. L. N. užíval byt č. x jako nájemce na základě právního titulu (pravděpodobně rozhodnutí o přidělení bytu) sjednaného s právním předchůdcem žalovaného ČKD Praha o.p., později ČKD SLUŽBY a.s. L. N. se nestal členem družstva a byt užíval z titulu nájemního práva. A. N., dříve P., užívala tento byt společně s L. N. nejdříve jako jeho družka od roku 1998, v bytě s nimi bydlela i její dcera A. P.. A. P. uzavřela s panem L. N. manželství a podle § 704 zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník v tehdy platném znění, vznikl oběma manželům uzavřením manželství společný nájem bytu. Pan L. N. zemřel dne xxx, podle § 766 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), nájemcem bytu zůstala pozůstalá manželka paní

A. N.. Její nájemní právo tak žalovanému brání žalobci vyhovět. R. W. bydlela v domě od dětství, její otec byl členem kontrolní komise, tudíž jí muselo být známo, kdo v bytě č. x s panem N. bydlí. Tvrzení, že družstvo zatajilo žalobci tyto skutečnosti, se nezakládá na pravdě. O převodu podílu se dozvěděl žalovaný z předložené smlouvy o převodu družstevního podílu. Před uzavřením smlouvy žalobce družstvo nekontaktoval a žádné informace o družstvu nebo bytě nežádal. K takové schůzce došlo až po uzavření smlouvy. Žalovaný má zato, že žaloba je předčasná a nedůvodná. Pokud bude byt právně volný, není pochybnosti o tom, že s žalobcem uzavře nájemní smlouvu.

3. Mezi stranami je nesporné (§ 120 odst. 3 o.s.ř.), že je žalobce členem družstva na základě darovací smlouvy uzavřené dne 7. 3. 2015 s R. W., která je jeho sestřenice. Rovněž je nesporné, že pan P. W. je otcem převodkyně R. W. a strýcem žalobce.
4. Jednotlivá skutková zjištění má soud za prokázaná z následujících důkazů:
5. Z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného, soud zjistil, že družstvo vzniklo dne 10. 4. 1997, místopředsedou kontrolní komise je P. W. (vznik členství v kontrolní komisi 2003). Členská schůze projednala a přijala v roce 2002 stanovy, ve kterých je v článku 8 (Členská práva) bodu 1 uvedeno, že člen družstva má právo zejména užívat byt, ve kterém bydlel v době nabytí účinnosti kupní smlouvy o koupi domu, společné části domu a pozemek.
6. Z kupní smlouvy č. 23700019/96-LUB xxx ze dne 23. 6. 1997, včetně přílohy č. 1 a přílohy č. 2, uzavřené mezi ČKD SLUŽBY a.s. a Družstvo Xxx soud zjistil, že touto smlouvou nabylo družstvo do svého vlastnictví obytné domy č.p. xxx a č.p. xxx v k.ú. Xxx se 120 bytovými jednotkami. Dle čl. IV bodu 5 kupující přebírá veškerá práva, povinnosti a závazky, které vyplývají z dosud uzavřených nájemních smluv včetně smluv na nebytové prostory. V příloze č. 2 je seznam bytů a jména nájemníků. Pro dům č.p. xxx je u č. bytu x uveden L. N. (byt o velikosti 2+1), u č. bytu 30 je uveden P. W. (byt o velikosti 3+1).
7. Z listiny nazvané „Upřesnění počtu osob užívajících byt“ ze dne 27. 7. 1998, adresované společnosti ČKD Služby a.s. družstvem Xxx, soud zjistil, že družstvo žádá o provedení úpravy počtu osob užívající byt č. x č.p. xxx z důvodu vyúčtování úhrad za služby společné s užíváním bytu. Uvedeny jsou A. P., družka, A. P., dcera. Evidenčními listy pro výpočet nájemného soud zjistil, že k 10. 6. 1999 je v seznamu bydlících osob uvedeno počet tři, L. N., družka a dcera družky (bez uvedení konkrétních jmen), a že k datu 6. 11. 2000 je v seznamu bydlících osob uvedeno počet tři: L. N., A. N. a A. P. (manželka, dcera), tento list převzala A. N..
8. Z listiny nazvané „Potvrzení o počtu osob užívajících byt číslo 3“ ze dne 8. 2. 2018 vyhotovená JUDr. H. S., zajišťující provoz a správu nemovitostí, soud zjistil, že v bytě č. x užívané původně panem L. N., byly od roku 1998 evidovány 3 osoby užívající byt, pro účely stanovení úhrady za služby spojené s nájmem bytu, a to kromě L. N. i A. N. a A. P.. Z listiny nazvané „Potvrzení“ ze dne 23. 11. 2018 JUDr. H. S. potvrzuje jako správce domu č.p. xxx v k.ú. Xxx, že od roku 2004, kdy převzala dům do správy, evidovali pana L. N. jako nájemce bytu č. x, nájemné bylo placeno včas.
9. Z oddacího listu Obvodního úřadu v Praze 8 soud zjistil, že dne 5. 10. 2000 uzavřeli L. N. a A. P. manželství. Úmrtí listem L. N. bylo prokázáno, že tento zemřel xxx.
10. Z čl. III darovací smlouvy uzavřené mezi R. W. (dárce) a S. W. (obdarovaný) ze dne 7. 3. 2015 soud zjistil, že obdarovaný prohlašuje, že je seznámen s právním i faktickým stavem předmětu převodu. Ze smlouvy o nabytí členského podílu, uzavřené mezi družstvem Xxx a panem S. W.

dne 16. 3. 2015 soud zjistil, že prvním nabyvatelem členského podílu se stala R. W., která uhradila členský podíl ve výši 154 000 Kč odpovídající celkové výměře 54,61m² bytu č. xxx, který má v nájmu L. N., který neakceptoval v určené lhůtě podmínky členství v družstvu a nárok na členství v družstvu mu zanikl. Druhým nabyvatelem se stal S. W.. Příspěvky vlastníka členského podílu budou hrazeny v plné výši z nájemného stanoveného pro byt č. xxx nájemníka L. N.. Darovací smlouvou získává S. W. členský podíl k němuž je přidělen byt č. xxx bez užívacího práva po dobu zákonného nájmu L. N..

11. Z listiny nazvané „Výzva k uzavření nájemní smlouvy, předžalobní upomínka dle § 142a zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád“ ze dne 18. 10. 2017 adresovaná družstvu Xxx advokátem Mgr. Martinem Zástěrou v plné moci za S. W., včetně podacího lístku, soud zjistil, že žalobce vyzval družstvo k uzavření nájemní smlouvy. Mgr. Petra Krtková, advokátka BD na tuto výzvu odpověděla dopisem ze dne 31. 10. 2017 s tím, že nájemní smlouvu nelze uzavřít, neboť v bytě bydlí manželka zesnulého. Jiný byt není momentálně volný, jakmile to bude možné, nájemní smlouva bude uzavřena.
12. Z bodu 5 a 6 usnesení členské schůze družstva konané dne 25. 4. 2018 soud zjistil, že byly schváleny výše nájemného pro nečleny BD bez dalšího navýšení a že v případě uzavírání nových nájemních smluv s nečleny budou nájemní ve výši tržního nájemného a nájemní smlouvy uzavírány na dobu 1 roku (zůstává v platnosti usnesení z roku 2008, tedy že družstvo uzavírá nájemní smlouvy na dobu jednoho roku).
13. Všechny výše uvedené důkazy, které soud posuzoval jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti (§ 132 o.s.ř.) soud zhodnotil jako plně věrohodné. Dalšími důkazy řízení doplňováno nebylo, neboť to soud považoval za nadbytečné. Výsledky navrhovaných svědků (R. W., P. W., A. B. roz. P.) soud nepovažoval za nutné, ani doplnění o výši nájemného vzhledem k tomu, že se jedná o právní posouzení sporu, nikoli až tak o skutkové skutečnosti. Skutkový stav je prokázán s dostatečnou mírou jistoty v rozsahu potřebném pro rozhodnutí.
14. Po provedeném dokazování soud zjistil tento **skutkový stav**: žalobce se stal na základě darovací smlouvy od své sestřenice R. W. (předmět daru družstevní podíl) nebydlícím členem žalovaného. K jeho členskému podílu je přidělen byt č. xxx, který je v současné době obýván vdovou po historicky původním nájemníkem (původně přidělený ČKD) L. N.. Ten byl nájemníkem v době, kdy vzniklo BD (1997), avšak jeho členem se nestal. Tím se stala R. W., která zaplatila členský podíl ve výši 154 000 Kč. Dům byl převeden do vlastnictví žalovaného včetně všech závazků vyplývajících z uzavřených nájemních smluv (tedy i s L. N. k bytu č. xxx). V bytě s L. N. bydlela minimálně od roku 1998 jeho družka a pozdější manželka A. N. (dříve P.) a rovněž její dcera A.. L. N. je uváděn v evidenčních listech pro výpočet nájemného jako nájemce, avšak počet osob evidenčních pro služby jsou uvedeny tři, od 7. 11 2000 je uvedena výslovně manželka A. N. a její dcera A. P.. Družstvo nikdy nemělo pochybnosti o uzavřené nájemní smlouvě s L. N., která je zmiňovaná v kupní smlouvě na dům č.p. xxx v k.ú. Xxx, od svého vzniku byl jako nájemce veden L. N. a spolu s ním další 2 bydlící osoby. Strýc žalobce P. W. byl a stále je členem kontrolní komise s přístupem ke všem evidenčním listům družstva. L. N. dne xxx zemřel. Žalobce uplatnil u žalovaného právo na uzavření nájemní smlouvy k bytu č. xxx, ten však vzhledem k nájemní smlouvě, resp. vzniku společného práva nájmu manžely, a tedy nájemnímu právu svědčícímu A. N. uzavření nájemní smlouvy se žalobcem odmítl.
15. Po právní stránce soud věc posoudil následovně. Dle ust. § 3028 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle odst. 2 není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry, týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti

z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. V této věci mají tedy být s ohledem na výše uvedené a podání návrhu v této věci aplikována jak příslušná ustanovení zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „ObčZ.“), tak rovněž zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) a zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „z.o.k.“). Rozhodným pro procesní postupy je zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád účinný od 1. 1. 2014.

16. Podstatou sporu je to, zda mají přednost ustanovení zákona o obchodních korporacích, a tedy práva a povinnosti družstva a jeho členů, před občanským zákoníkem, tedy práva společného nájmu bytu manžely, doba nájmu, možnost výpovědi nájmu bytu.
17. Žalobce uvádí, že je třeba řídit se příslušnými ustanoveními z.o.k. (§ 727 odst. 1, § 742 písm. a) z.o.k.), uvolnit byt, dát výpověď z nájmu bytu paní N. dle § 2238 odst. 1 písm. d) o.z., a uzavřít s žalobcem jako členem družstva nájemní smlouvu, neboť rozvazovací podmínka nemožnosti uzavření nájemní smlouvy byla splněna smrtí L. N..
18. Dle § 727 odst. 1 z.o.k. může být bytové družstvo založeno jen za účelem zajištění bytových potřeb svých členů.
19. Dle § 742 z.o.k. má člen bytového družstva má zejména právo a) na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu na dobu neurčitou, na jehož pořízení se on nebo jeho právní předchůdce podílel dalším členským vkladem, pokud splňuje ostatní podmínky podle tohoto zákona a stanov, a b) na stanovení nájemného spojeného s užíváním družstevního bytu podle § 744.
20. Dle § 2288 odst. 1 o.z. může pronajímatel vypovědět nájem na dobu určitou nebo neurčitou v tříměsíční výpovědní době, a) poruší-li nájemce hrubě svou povinnost vyplývající z nájmu, b) je-li nájemce odsouzen pro úmyslný trestný čin spáchaný na pronajímateli nebo členu jeho domácnosti nebo na osobě, která bydlí v domě, kde je nájemcův byt, nebo proti cizímu majetku, který se v tomto domě nachází, c) má-li byt vyklizen, protože je z důvodu veřejného zájmu potřebné s bytem nebo domem, ve kterém se byt nachází, naložit tak, že byt nebude možné vůbec užívat, nebo d) je-li tu jiný obdobně **závažný** důvod pro vypovězení nájmu.
21. Žalobcová konstrukce nemůže obstát. Předně je třeba objasnit vznik práva nájmu k předmětnému bytu panem N.. Žalovaný nedohledal v archivu původní smlouvu, avšak měl k dispozici smlouvu s jiným členem družstva, tedy dohodu o odevzdání a převzetí bytu, čímž vzniklo užívací právo k bytu, které se v souladu se zákonem č. 509/1991 Sb., změnilo na nájem bytu. Tuto premisu potvrzuje i kupní smlouva č. 23700019/96-LUB xxx ze dne 23. 6. 1997, včetně přílohy č. 1 a přílohy č. 2, uzavřená mezi ČKD SLUŽBY a.s. a žalovaným, kde je výslovně uvedeno, že nájemcem bytu č. x je L. N..
22. Dle § 686 odst. 2 ObčZ. není-li doba nájmu dohodnuta, má se zato, že nájem byl sjednán na dobu neurčitou.
23. Dle § 2238 o.z. užívá-li nájemce byt po dobu tří let v dobré víře, že nájem je po právu, považuje se nájemní smlouva za řádně uzavřenou.
24. Dle § 704 odst. 1 ObčZ. stal-li se některý z manželů nájemcem bytu před uzavřením manželství, vznikne oběma manželům společný nájem bytu uzavřením manželství.
25. Dle § 766 odst. 1 o.z. zaniklo-li manželství smrtí manžela a manželé měli společně nájemní právo k domu nebo bytu, v němž se nacházela jejich rodinná domácnost, zůstane nájemcem bytu

pozůstalý manžel. Svědčilo-li manželům k domu nebo bytu společně jiné závazkové právo, zůstane oprávněným pozůstalý manžel.

26. Z provedeného dokazování vyplynulo, že L. N. měl uzavřenou řádnou nájemní smlouvu na byt č. xxx s vyvratitelnou domněnkou nájmu na dobu neurčitou ve smyslu ust. § 686 odst. 2 ObčZ. (nebylo vyvráceno, že by byla uzavřena na dobu určitou). Ani družstvo, ani předchůdkyně žalobce R. W., ani sám žalobce nikdy toto právo nájmu nezpochybňoval. L. N. bydlel již v době vzniku družstva v bytě se svou družkou A. P. (a její dcerou), uzavřením manželství pak vznikl dle § 704 odst. 1 ObčZ. společný nájem bytu manželé. Tím, že L. N. zemřel, zůstala nájemkyní bytu pozůstalá manželka A. N.. Byt proto není právně (ani fyzicky) volný.
27. Družstvo nemůže A. N. dát výpověď z nájmu bytu dle § 2288 odst. 1 písm. d) o.z., protože zde neexistuje závažný právní důvod pro takovou výpověď. Nikdo nezpochybňoval, že je nájemné hrazeno včas a řádně, a proto nelze dát výpověď ani dle písm. a).
28. Žalobce poukazuje na ust. § 6 odst. 1 a 2 o.z., podle kterého má každý povinnost jednat v právním styku poctivě (odst. 1) a nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu (odst. 2). Tvrdí, že mu družstvo úmyslně zatajilo skutečnost, že v bytě bydlí kromě L. N. i jeho manželka A. N., a tím ho poškozují. To však není pravdou. Především jeho předchůdkyně R. W. (narozena xxx) v domě bydlela minimálně od roku 1998, a tedy mohla vědět, kdo v bytě xxx bydlí a jeho strýc P. W. byl od roku 2003 členem kontrolní komise, která měla kontrolovat evidenční listy, změny, převody členských práv a povinnosti a kontrolovat nájemní smlouvy, tudíž měl informace o počtu osob v bytě z titulu své funkce v kontrolním orgánu žalovaného. Je běžnou praxí, že na nájemní smlouvě, evidenčním listu, či jiných dokladech je uveden pouze jeden z manželů. Soud proto neshledává chování družstva nepoctivým. Navíc, žalobce si mohl informace o počtu osob ověřit u orgánů družstva, než podepsal se svou sestřenicí darovací smlouvu, neboť právo patří bdělým (*vigilantibus iura scripta sunt*).
29. Žalobce tvrdí (opět s odkazem na § 6 odst. 1 o.z.), že se žalovaný na jeho účet bezdůvodně obohacuje, když byt č. xxx pronajímá za tržní nájemné (zůstalo v úrovni tvrzení, které soud neproěřoval, neboť to pro posouzení tohoto sporu nepovažoval za nutné), ve srovnání s tím, že by měl byt pronajatý jako člen družstva za nájemné stanovené dle § 744 z.o.k. (pouze účelně vynaložené náklady na správu a opravy, rekonstrukce). I taková argumentace nemůže uspět. Představenstvo má především povinnost jednat s péčí řádného hospodáře (§ 51 odst. 1 z.o.k.). Jestliže se dostalo BD do nastalé situace (byt není právně ani fyzicky volný, nelze dát výpověď z nájmu), pak musí jednat s péčí řádného hospodáře a v dimenzích schválených členskou schůzí a samozřejmě v mezích zákona stanovit nájemné tak, aby nemohlo být hnáno k odpovědnosti za porušení této povinnosti.
30. Podle ust. § 2 odst. 3 o.z. nesmí být výklad a použití právního předpisu v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění. Žalobce v podstatě požaduje vypovědět a vystěhovat z bytu A. N., narozenou dne xxx, tedy šedesáti osmi letou paní, která v předmětném bytě bydlí minimálně od roku 1998, tj. 21 let, navíc zcela legálně, na základě platné nájemní smlouvy. Takové chování je pak v přímém rozporu s dobrými mravy.
31. Shrnutí, dle názoru soudu nemá zákon o obchodních korporacích spočívající v povinnosti družstva uzavřít se svým členem nájemní smlouvu na byt přednost před občanským zákoníkem, za situace shora popsané, tedy že byt není právně volný a neexistence důvodu pro dání výpovědi z nájmu bytu dle ust. § 2288 o.z., a tak uvolnit byt pro žalobce. Soud proto žalobu v celém rozsahu zamítl.

32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť měl žalovaný ve věci plný úspěch. Žalovanému vznikly náklady právního zastoupení čítající odměnu advokáta dle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif - AT), a to za tyto úkony: převzetí věci a příprava zastoupení, odpověď žalovaného na předžalobní výzvu obsahující rozbor ze dne 30. 10. 2017, vyjádření k žalobě ze dne 8. 2. 2018, doplnění vyjádření ze dne 7. 2. 2019, účast na jednáních dne 4. 10. 2018 a dne 7. 2. 2019, z tarifní hodnoty 35 000 Kč (§ 9 odst. 4 AT), tedy 2 500 Kč za 1 úkon právní služby, dále 6 režijních paušálů po 300 Kč za 1 úkon právní služby (§ 13 odst. 3 AT) to vše navýšeno o 21% DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř. (3 528 Kč). Celkem má žalovaný nárok na 20 328 Kč k rukám své advokátky Mgr. Petry Krtkové dle § 149 odst. 1 o.s.ř., ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku *lze* podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat nuceného splnění povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

Praha 7. února 2019

JUDr. Kateřina Malíková, v.r.
soudkyně